

Lelenc

kutyamentő egyesület

lelenc.hu

info@lelenc.hu

+3630-5000-209

**Az ő örömük,
a mi örömünk**

A Lelenc Kutyamentő Egyesületet 2005. január 3-án jegyezte be közhasznú társadalmi szervezetként a bíróság. Fő küldetésünk a gazdátlanná vált ebe-
ken való segítség, az ő fizikai-lelki rehabilitációjuk, majd gazdához adásuk.
2011 őszéig többnyire a főváros állategészségügyi telepére, az „Illatos útra”
került kutyáknak segítettünk. 2011 őszén pedig megépítettük a menhe-
lyünket, a LelencTanyát, ahol mindig 50 mentett kutya várakozik. A Lelenc-
Tanyán élő ebek mindannyian kidobott, sintértelepre kerül jószágok, őket
az altató injekció elől mentettük. Számukra gazdát keresünk, de míg meg-
eljük, addig is el kell őket látnunk – úgy, hogy a felelős állattartás példáját
is mutathassuk.

A LelencTanyát közösségi helynek is tekintjük, gyermekek és szüleik látogatnak hozzánk, megismerkedhetnek az állattartás ideális módjával, kutyát sétáltathatnak – egyszerűen csak jól érezhetik magukat.

Fontos küldetésünk az Állatokkal Emberekért programunk kiteljesítése: 2011 óta rendszeresen vendégül látunk illetve látogatunk hátrányos helyzetű – fogyatékkal élő, szegénységben élő – embereket, számukra élményteli, vidám perceket szerzünk. Azt szeretnénk, ha hátrányos helyzetük miatti gyakorta szomorú, gondokkal teli hétköznapiakból kiszakadva, önfeledten élvezhetnék az állatok és a Lelenc tagságának kedvességét, barátságosságát, szeretetét.

A Lelenc Csapatának egyre több tagja van, ki-ki lehetőségei szerint vállal részt – sokan havi rendszeres pénzbeli támogatást nyújtanak, sokan ki- járnak a kutyákhoz, sokan kapcsolataikkal, ötleteikkel, okos gondolatokkal járulnak hozzá ahhoz, minden jól menjen.

A „kemény mag” a Facebook LelencEbekért Támogatói Klub nevű csoportjában gyűlt egybe, én pedig megkérdeztem Őket:
miért pont a Lelenc?

Gonda Kriszta: mert a Lelenc szeret. Egereket és embereket, vöröst és feketét, kutyát és macskát, szegényt és gazdagot. A szeretetet elfogadás, megbocsájtás, segítség és támogatás. Ezért a Lelenc.

Saliga Adrienn: Vannak dolgok, amiket nem lehet szavakkal pontosan megmagyarázni. Érezni, látni, megélni kell azt a csodát, ami állatokkal és emberekkel is történik a Lelencben. Gyógyul a test és a lélek is.

Kovács Patrícia, aki gyakorta kilátogat hozzánk és mintegy a Lelenc „arcaként” segíti kutyáinkat, ezt írta:

„Bízom benne, hogy segítségére lehetek a Lelencnek és minden alkalmat megragadok, ahol el lehet mondani, hogy mennyire csodálatos sziget ez a hontalan állatoknak, akik itt átmeneti otthonra lelhetnek, hogy kipihenhessék fájdalmaikat és újult erővel szerető családokhoz kerüljenek. Ha mindenhol ilyen figyelmes szeretet lenne, mint itt, a LelencTanyán, jobb lenne az egész világ.”

Jócsik Böbe: „Már elképzelni sem tudom, hogy valaha ne tartozzak ide. Amikor kimegyek a tanyára, egyszerűen megszűnik az idő, elmúlnak a gondok és boldog vagyok. Kiegyensúlyozott, elégedett kutyákat látok és bár kennelekben élnek, nem látok szomorú, könnyörgő tekinteteket. Mert megkapják a megfelelő figyelmet, szeretetet, mozgáslehetőséget, amellyel, hogy biztonságban vannak és a lehető legmegfelelőbb gazdi kerül számukra kiválasztásra. Láttam persze szomorú, megtört kutyát is bekerülni, nem egyet, de néhány hét múltán itt minden négylábú megnyugszik, kinyílik. Gyengéim a félős és öreg, esélytelenebb, senkinek nem kellő kutyusok. Amit még nagyon szeretek a Lelencben, hogy gyakran mentünk öreg kutyákat, akiknek alig van esélyük gazdihoz jutni – itt megkapják az utolsó, és gyakran egyetlen esélyt a minőségi életre.”

Dr. Kajó Cecília: „Amióta állattartási ügyintézőként dolgozom egy önkormányzatnál, komolyabban figyelemmel kísérem az állatvédő szervezeteket, és törekszem sokakkal személyes kapcsolatot is kialakítani, hogy kölcsönösen megkönnyíthessük egymást munkáját, hiszen a kapcsolati tőkénél erősebb fizetőeszköz nincsen manapság. Állatszerető emberként korábban

is követtem az állatvédelmi munkát, most pedig, hogy nap mint nap megoldandó ügyekkel vagyok körülvéve, érdekes látni, hogy ki az, aki a virtuális térből (honlap, fb, plakátos reklámkampányok, adománygyűjtő felhívások stb.) meggyőzően ki tud emelkedni a való világba és nekem, mint civil embernek és egyben szakembernek is bizonyítani tudja, hogy valóságosan is létezik, mű-

ködik és hasznos tevékenységet végez és kölcsönös együttműködésre érdemes, és ki az, aki méltán megszolgálja a megélhetési állatvédő címet. Kíváncsiskodó látogatóként jártam először a LelencTanyán, ahol a jelmondat az, hogy „Kutyát adunk, nem problémát”. Jó volt látni, hogy a valóságosan működő és rengeteg fejlesztési lehetőséget magában foglaló tanyán nem találni a szomorú előtörténetek ellenére antiszociális kutyát, jó volt látni, hogy a mindennapos foglalkozás, a sétáltatás, a szeretetteljes közeg nemcsak üres lözung, hanem minden egyes kutya szemében külön-külön tükröződik. Bár a LelencTanyán tevékenykedők bizonyára a hajukat tépnék a meggondolatlanságottól, de én bármelyik kennelbe aggályok nélkül mennék be, pórásra venném a kutyát és vinném őket sétáltatni. Ettől jó és ettől más a LelencTanya, mint a többiek.”

Rády Eszter: Azért, mert ott mosolyognak a kutyák

Jakab Kati: Mert a Lelenceseknek cselekvő a szeretetük. Ugyanis nem elég csak menteni, a mentett állatoknak megfelelő életkörülményt is kell teremteni. És ezt nem minden állatvédő egyesület tudja. Nem akarok senkit kisebbiteni, de a jó szervezőkészség nem sajátja mindenkinek. A Lelenc-

nél pedig varázslatos módon minden sikerül. Itt igény, hogy a lehető legjobban legyenek tartva a mentvények. Néhány ember hihetetlen önzetlensége itt a megfelelő irányítás miatt a legjobban tud érvényesülni. És mert csodálatos lelenckutyánk van!

A Lelenc Kutyamentő Egyesület csak a nevében menhely, inkább egy „multikulturális” állatkollégium, ahol minden résztvevő a mentorok segítségével saját ütemében és pszichés álla-

potának megfelelően gyógyul, rehabilitálódik, tanul. Így megfelelően felkészül a majdani családosi életre. A Lelenc munkaközössége tudja, mit akar és felelősen tesz is érte! Itt nincsenek preferált, előtérbe tolt díszkutyák, a hátsó kennelekben nem dül a parvó/egyéb fertőző betegség. Nincs altatás az esélytelennek, betegnek – szeretett, megbecsült kollégisták ők is.

Az egyesület a lehetőségeihez képest fejleszt tárgyi és szellemi értelemben is: bővíti a hasznos területét, sikeres ökoprogramokat, érzékenyítő találkozókat szervez rendszeresen gyerekeknek, időseknek. Igaz, nem adnak könnyen kutyát vagy macskát, mert mindig az állat érdekeit nézik, de érthető, mert egy Lelenc kollégistát/pártfogoltat ki kell érdemelni. Áttekinthető, nyílt a munkájuk, szép környezetükben szívesen látják a vendégeket is. Aki tőlük választ családtagot, szerencsés ember!

Takács Kata: Nekem ami belőletek nagyon fontos a feltétel nélküli szeretet és elfogadás. Ezen túl az emberért/állatért, egymásért tett odaadás és lelkiismeretes gondoskodás. Türelem és egyéni bánásmód. És az összefogás. Csupa olyan dolog, amik miatt úgy érzem, az utolsó mohikánokkal találkoztam.

Tappler Zita: Sokat gondolkodtam a kérdésen, hogy nekem miért a Lelenc. Azt hiszem megvan a válasz, Anna: Egyszer azt írtad valahol, hogy megígérted a kutyáknak, hogy jó lesz, és akkor már nem lehet másképpen ... és amíg ezt Neked elhiszem, addig és ezért a Lelenc... mert minden ebből következik.

Ignác Magdi: Mert ha akutyád Lelencből jött, a legutolsó gondolatodat is ki tudja találni. Úgy tud beilleszkedni a család életébe, mintha oda született volna. Mert nekem is Lelences a kutyám van.

Adamkó Feri: Hogy miért a Lelenc? Ön mit gondol, hogy miért van az, hogy a Lelenc által öröbe adott kutyák véglegesen gazdára találnak? Lehet szavazni.

A válasz: azért mert jó a marketingjük

B válasz: mert nagyon odafigyelnek a leendő kutya-gazda párosra. Egészséges kutyát adnak örökbe, és csak Önnek, aki felelős gazdi lesz.

Mi lenne az Ön válasza?

Kajos Ildikó: Azért a Lelenc, mert nem csupán egy kutyát fogadtunk örökbe, hanem egy gyereket, egy testvért, egy barátot egy személyben és így kerek az életünk.

Hentaller Eszter: Kutyaszemmel azért a Lelenc, mert: mi itt testileg-lelkileg rendbejövünk. Mert ivartalanítanak, ami akkor nem nagy öröm, de a későbbiekben sok egészségügyi és egyéb problémát elkerülünk. Mert minden nap foglalkoznak velünk, szeretnek, és ezért könnyen beilleszkedünk az új családukba is.

Dibó Eszter: Mert, ha beteg itt meggyógyul, mert, ha szenved, itt el tudnak engedni, de szerencsére leggyakrabban szeretni, ápolni kell és az a Lelenc Csapatnak egyedülállóan jól megy! Mert ez nem csak egy társaság, itt nem csak kutyák vannak, meg dolgozók, meg önkéntesek. Ez egy Család! És innen csak Családba mehet tovább mindenki! Egyébként szívem szerint csak annyit mondanék, hogy gyere ki és érezni fogod maximum 5 perc után – szavakba olyan nehéz önteni!

Dobai Melinda: Azt hiszem, nincs még egy olyan kérdés az életemben, amire ennél szívesebben válaszolnék. 2014 januárjában tettem be először a lábamat a Tanyára, azóta tart ez a szerelem, ami most már biztos, hogy az életem céljává vált. Valahogy pont ilyennek képzeltem egy tökéletes menhelyt, ahol a kutyák ugyanazt kapják, mintha egy saját családban nőnének fel. Minőségi ételt, rengeteg szeretetet kapnak, napi 3-szori sétát. A kennelek előtt saját kis kifutó részük van, ahol tudnak nézelődni, mintha saját kis kertjük lenne. Innen már nem kell kutyát menteni, csak örökbefogadni és mi már mentjük is a következőt. Sajnos túl sok lehetőségünk van erre. Persze mindannyian elhivatottak vagyunk és van egy álmunk, aminek csak egy részét tudjuk megvalósítani, míg élünk, de reméljük, sokan vannak és lesznek még, akik ezt tovább viszik és egyszer talán lesz egy olyan világ, ahol már nem lesz szükség menhelyekre. Az emberek eljutnak odáig, hogy felfogják, a kutya nem játék, hanem egy társ. Az egyetlen, aki önzetlenül és tiszta szívből képes szeretni és nemcsak viszonzszeretni.

Ha a LelencTanyára beteszed a lábad, nem érzed azt a szívszorító fájdalmat, mint sok más menhelyen, hogy milyen sanyarú sorsa van ezeknek a kutyáknak. A rehabilitásuknak köszönhetően, abszolút megtalálhatod a neked megfelelő társat. Amint gazdisodik egy kutyánk, már mentjük is a következőt, nincsenek üres kennelek. Elől vannak az új kutyák, hogy jobban tudjunk rájuk figyelni. Egy kennelben egy kutya van, egy-két összeillő kutyát néha „egymásba szeretettünk” ahhoz, hogy össze tudjuk őket tenni. Így még több kutyának tudunk átmeneti vagy végleges otthont biztosítani. Beteg és idős kutyákat is mentünk. Persze a szeretet 50 felé elosztva nem

ugyanaz a szeretet, mintha van saját gazdi, akihez bármikor odamehet, ha egy kis simogatásra, játékra van szükség. Akit haza tud várni a kutyus és tudja, hogy ő az első. Nyomon követjük a gazdisodott kutyák sorsát is, fontos, hogy a kutya jó helyre kerüljön, ne ki legyen téve a kertbe dísznek vagy épp házőrzésre. Csak kertbe nem adunk örökbe kutyát.

Az önkénteseinket, akiket ha meglátnak a kutyák, majd kiugranak a szőrükből, szívesen látjuk mi is a tanyán. Kutyáink imádnak a több hektáros területen nagy sétákat tenni pórázon. A gondozóknak napi háromszori kiengedés, főzés, kennelek tisztántartása mellett erre nincs elég idejük. Kijössz egy kis szeretetet adni és 10-szer annyit kapsz vissza. Kutyáink szív- és bőrféregre vannak szűrve, a betegek gyógyítása nem

maradhat el. Csak ivartalanított kutya kerül ki tőlünk, oltások és nyáron a szúnyogok, kullancsok elleni védelem is alap. Egyik fő célunk a szaporítás megállítása. Azzal nem segítesz, ha veszel egy magát tenyésztőnek nevezett személytől kutyát vagy a kamionról vásárolsz. Azt hiszed, jót teszel, de hosszú távon sajnos ezzel csak azt lehet elérni, hogy ezek az „emberek”, „állatkereskedők” még tovább folytatják mocskos tevékenységüket. Jártál már olyan menhelyen, ahonnan esetleg sírva vagy éppen szörnyülködve mentél haza? Akkor gyere el oda is, ahonnan mosolyogva feltöltődve távozhatasz! Várunk szeretettel!

Kóczián Kriszta és Gábor Zoli: Mi a Lelenc Kutyamentő Egyesületnél talál-
tuk meg azt, amit kerestünk. Hogy miért? Hát azért, mert itt nem csak köte-
lezően elvégzendő munka folyik, hanem látszik szeretet és gondoskodás.
Remek csapata van a Lelencnek, akik nem 8-16-ig dolgoznak, hanem kint
alszanak, laknak a tanyán, így kutyák éjjel-nappal felügyelet alatt vannak.
Mindent megtesznek, hogy a leendő gazdik egészséges, jól szocializált

kutyákat kapjanak. Összeszoktatják őket
más kutyákkal, emberekkel, sőt még macs-
kákkal is. Nekünk, önkénteseknek pedig
engedik, hogy ebben végig részt vegyünk.
Ülhetünk a kennelben a félős kutyákkal,
pórázhoz szoktathatjuk őket, ha még nem
tudnak rendesen sétálni, megtaníthatjuk
nekik, hogy bízzanak újra az emberben. Itt
nem lehet úgy örökre fogadni, hogy valaki
kimegy a tanyára: Jó napot kéne egy kutya,

melyiket vihetem? Hát egyiket sem. Előbb ismerd meg és mutasd, hogy
hova viszed. Aztán, ha úgy döntünk, igen, ez a neked való kutya, akkor elvi-
heted, de csakis akkor, ha beengeded a lakásodba és családtagnak tekint-
ted. Kertben láncon tartott kutyának, őrző-védő telepi kutyának nem adjuk.

Végül, a LelencTanya gyönyörű környezetben van. A mai rohanó, stresz-
szes életünkől mi ide menekülünk. Itt szoktunk megnyugodni, ez a mi
gyógyszerünk.

Nagy Laci: Nézz egy kutya szemébe, és mindent érteni fogsz.

Kedves Olvasónk, végére értél az olvasásnak, a képek nézegetésének, ha már itt jársz. Én is feltettem magamnak kérdést: miért lett a Lelenc? Mert szeretem a kutyákat. Mert az ő örömük, nekem öröm. Mert jól tenni jó. Köszönöm, ha csatlakozol, ha eljössz a kutyáinkhoz és ha támogatod őket.

Tenner Anna

Lelenc

kutyamentő egyesület

Számlaszám: MagnetBank

16200106-00142816

Adószám:

18706244-1-13

